

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО; ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО

УДК 342.95

DOI: <http://dx.doi.org/10.18524/2411-2054.2019.34.169525>*М. Р. Гарат*, аспірантКиївський національний торговельно-економічний університет
Кафедра адміністративного, фінансового та інформаційного права
вул. Кіото, 19, Київ, 02156, Україна**БУДІВЕЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ОБ'ЄКТ
НАУКОВО-ПРАВОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ**

У статті розглядаються відносини у галузі будівництва, як об'єкт науково-правових досліджень; проаналізовано наукові праці, присвячені державному контролю та нагляду за дотриманням вимог законодавства, будівельних норм, державних стандартів і правил; сформовано пропозиції, спрямовані на покращення механізму моніторингу, планування, організації та впровадження наукових досліджень з питань адміністративно-правового регулювання будівельної діяльності.

Ключові слова: будівельна галузь, адміністративно-правове регулювання будівництва, будівельні відносини.

Постановка проблеми. Будівництво є однією з найважливіших галузей національної економіки. В її функціонуванні задіяні сотні тисяч працівників. Вона забезпечує широкий спектр побутових, соціальних та інших потреб населення, сприяє розвитку малого та середнього бізнесу, забезпечує сталий розвиток металообробної та деревообробної промисловості, транспорту, енергетики, нафтопереробної, хімічної промисловості тощо. З огляду на колосальну суспільну та економічну значущість будівельної галузі, законодавець приділяє велику увагу регулюванню відносин, які в ній складаються. За роки незалежності в Україні було прийнято десятки законодавчих та підзаконних актів з питань порядку інвестування у будівництво, господарсько-виробничих відносин у галузі будівництва, капітального будівництва за державні кошти, інжинірингової діяльності, державного контролю під час будівництва, дозвільної діяльності у сфері містобудування, відповідальності суб'єктів будівельних правовідносин за невиконання чи неналежне виконання зобов'язуючих та порушення забороняючих правових норм у галузі будівництва.

Разом з тим, за загальним визнанням науковців і практиків, сучасний стан правового регулювання будівельних відносин є далеким від досконалості. Багатьом рівням правового регулювання будівельних відносин властиві системні недоліки, серед яких: недостатня узгодженість регуляторних актів, «розпорошеність» нормативного матеріалу, нечітке формулювання законодавчих положень, наявність колізій, прогалин і дублювань. Вади законодавчої регламентації негативно відбиваються на всіх сферах організації та здійсненні будівельної діяльності, знижуючи їх продуктивність та гальмуючи їх розвиток.

Такий стан справ обумовлює необхідність комплексного оновлення галузевого законодавства з метою його гармонізації та приведення у відповідність до актуальних потреб практики. Але найпершим кроком до цієї мети повинно стати створення наукового підґрунтя. Як свідчить практика, без якісного наукового супроводження дуже важко (а часто – взагалі неможливо) вибудувати життєздатну стратегію дій, а тим більше – створити дієвий механізм її реалізації [1, с. 83].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. З огляду на свою актуальність, проблематика регулювання будівельних відносин є однією із найчастіше обговорюваних у юридичній літературі, про що свідчать наукові праці А. В. Матвійчука, І. М. Миронець,

П. П. Кривошеїна, О. В. Кудрявцева, В. О. Резніченка, А. В. Романенка, В. О. Ромаська, О. В. Стукаленко та ін. Однак комплексного розгляду, яке б об'єднувало в собі детальний аналіз науково-правових досліджень у сфері будівельної діяльності ще немає, що й зумовлює актуальність такого дослідження.

Метою написання статті є формування комплексу пропозицій спрямованих на покращення механізму моніторингу, планування, організації та впровадження наукових досліджень з питань адміністративно-правового регулювання будівельної діяльності.

Виклад основного матеріалу. Будівельна галузь охоплює найрізноманітніші аспекти людської діяльності. В ній функціонує надзвичайно широкий комплекс соціальних, майнових, господарських, управлінських та інших правовідносин. Природно, така багатоплановість вимагає застосування настільки ж обширного масиву наукових знань. Зважаючи на це, питання правової регламентації будівельних відносин є предметом уваги представників різних галузей правової науки, в тому числі, адміністративного, цивільного, господарського, екологічного та кримінального права.

У загальному масиві науково-правових досліджень з питань будівництва найбільшу частку становлять адміністративно-правові дослідження. Власне, це і не дивно, оскільки, з одного боку, більшість аспектів будівельної діяльності регламентуються адміністративним законодавством, а, з іншого, саме в управлінській (адміністративній) площині криються витoki багатьох проблем сучасного будівництва [2, с. 157].

Серед багатьох представників адміністративного права, які зверталися до проблематики регулювання будівельної діяльності, особливе місце належить О. В. Стукаленко. В роботах цієї авторки знайшли відображення ключові аспекти адміністративно-правового регулювання будівельних відносин в Україні та світі: його витoki, генезис, сучасний стан, актуальні проблеми, закономірності і перспективи розвитку. Узагальнене відображення науковій ідеї О. В. Стукаленко знайшли в монографії «Адміністративно-правове забезпечення будівельної галузі: теоретично-правові засади». Дана робота стала першим комплексним науковим дослідженням будівельної галузі, тенденцій і напрямів удосконалення адміністративно-правового забезпечення здійснення будівельної діяльності із урахуванням міжнародних стандартів, передусім держав-членів Європейського Союзу. Слід відзначити, що саме в цій монографії було вперше сформульовано поняття будівельної галузі як підгалузі адміністративного права, що регулює суспільні відносини управлінського та публічно-сервісного спрямування, які формуються у процесі публічного адміністрування у будівельній галузі та спрямовані на створення повноцінного середовища життєдіяльності людини [3, с. 38].

Вельми цікавим з наукової і практичної точок зору стала структуризація будівельної галузі, до складу якої авторка відносить: інститут правового статусу суб'єктів адміністративно-будівельних правовідносин; інструменти діяльності публічної адміністрації у будівельній галузі; інститут планування територій України; інститут прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом об'єкта; інститут ліцензування у будівельній галузі; інститут дозвільних процедур у будівельній галузі; інститут контрольних заходів (державний архітектурно-будівельний контроль); інститут адміністративної відповідальності у будівельній галузі; громадські слухання (громадський контроль). Запропонована класифікація дозволяє не лише концептуально окреслити структуру будівельної галузі як такої, а й окреслити предмет регулювання будівельного права і, тим самим, визначити межі його функціонування і напрями його розвитку.

Важливим кроком О. В. Стукаленко на шляху вдосконалення будівельного законодавства стало обґрунтування проекту Будівельного кодексу України. За задумом авторки, сфера дії даного кодексу повинна охопити організаційно-правові засади містобудування, будівництва інженерно-технічних та інших об'єктів в Україні [4, с. 87]. З огляду на це, було запропоновано план заходів з імплементації до вітчизняного будівельного законодавства низки положень законодавства ЄС.

Особливої уваги заслуговує авторське розуміння сутності, ознак і практичної реалізації дозвільних адміністративних процедур у будівельній галузі, що реалізують-

ся органами публічної влади для забезпечення прав та законних інтересів фізичних і юридичних осіб на виконання окремих дій або заняття певними видами діяльності щодо об'єктів архітектури, містобудування, надання послуг інженерного та технічного характеру. Безумовним здобутком О. В. Стукаленко стала системна характеристика ліцензування господарської діяльності, пов'язаної зі створенням об'єктів архітектури як обов'язкової складової адміністративно-правового регулювання будівельної галузі.

В цілому можемо констатувати, що науковий доробок О. В. Стукаленко став важливим кроком у напрямку галузевої концептуалізації будівельного права, заклавши основи його понятійного апарату, структуризації, ідеології, цілепокладання та стратегічного розвитку.

Дослідженням проблематики адміністративно-правового регулювання будівельної діяльності в Україні, також, займалася І. М. Миронець. Керуючись метою вдосконалення правових та організаційних засад будівельної галузі І. М. Миронець визначила та систематизувала форми адміністративно-правового регулювання будівельної діяльності (планувально-прогностичні, форми легітимації будівельної діяльності, дозвільні форми), сформулювала концепцію ліцензування будівельної діяльності за реєстраційним, а не за дозвільним порядком. Також, заслуговує на увагу пропозиція вченої щодо повернення до сфери державного архітектурно-будівельного контролю відносин з будівництва на усіх об'єктах незалежно від категорій складності.

Окремо слід зазначити про практичну цінність наукового доробку І. М. Миронець, яка зробила цілий комплекс пропозицій, спрямованих на удосконалення адміністративно-правового регулювання будівельної діяльності, запропонувавши внести зміни та доповнення до конкретних статей Законів України «Про основи містобудування», «Про регулювання містобудівної діяльності», а також до проектів Містобудівного кодексу України та Кодексу України про адміністративні проступки. Також, слід відзначити важливість пропозицій І. М. Миронець щодо розробки та прийняття Державних будівельних норм «Правила визначення класу якості будівель офісних центрів» та «Правила визначення класу якості житлових будівель». Ідея І. М. Миронець полягає в тому, що дані норми повинні забезпечити сучасну класифікацію об'єктів нерухомості які б в повній мірі «... відобразили характеристики новозведених об'єктів та надали можливість визначити відповідний клас у розрізі його економічного використання та якісних показників» [5, с. 33].

Особливо цікавою з практичної точки зору є висловлена авторкою пропозиція щодо створення повної, єдиної, постійно оновлюваної електронної бази всіх нормативно-технічних актів в сфері будівельної діяльності, яка повинна вміщувати не тільки тексти будівельних норм, а й усю нормативно-технічну документацію з будівництва [5, с. 76]. Дана пропозиція, покликана вирішити проблему із складнощами в доступі до рідко застосовуваних будівельних норм з якими, наприклад, стикаються суб'єкти будівельної діяльності при будівництві нетипових об'єктів.

Підсумовуючи вищезазначене можна зробити висновок, що висловлені ідеї та пропозиції І. М. Миронець є важливим кроком до якісних змін в будівельній діяльності. Можна лише сподіватися, що конструктивні задуми рано чи пізно потраплять в «поле зору» законодавця, та отримавши всебічну практичну реалізацію, слугуватимуть для подальшого розвитку будівельної галузі України.

Актуальні проблеми у сфері суспільних відносин, які виникають під час здійснення публічною адміністрацією адміністративно-правового регулювання будівництва одержали широке висвітлення в роботах П. П. Кривошеїна.

Новаторський підхід в монографії П. П. Кривошеїна «Адміністративно-правове регулювання будівництва в Україні» допоміг вперше сформулювати чітке поняття адміністративно-правового регулювання будівництва, як цілеспрямованого впливу норм адміністративного права на суспільні відносини у сфері будівництва з метою забезпечення за допомогою адміністративно-правових засобів (принципів, форм і методів діяльності публічної адміністрації та адміністративної відповідальності) прав фізич-

них і юридичних осіб безперешкодно, відповідно до норм чинного законодавства здійснювати будівництво, жити, працювати й відпочивати в доступних, безпечних, якісних і комфортних приміщеннях будівель [6, с. 28].

До однієї із ключових пропозицій П. П. Кривошеїна, яка має вплив на розвиток будівельної діяльності, слід віднести запропонований перелік змін по удосконаленню адміністративно-правового регулювання будівництва у таких сферах, як: планування, децентралізації, дозвільних розпоряджень, контролю, адміністративної відповідальності, євроінтеграції [7, с. 138-139]. На думку П. П. Кривошеїна, застосування комплексу засадних та адміністративних інструментарних чинників забезпечить створення умов для динамічного розвитку будівництва в Україні, максимального використання декларативних адміністративних процедур та будівельних стандартів Європейського Союзу.

До найбільш вагомих здобутків П. П. Кривошеїна слід віднести комплексний аналіз методів діяльності публічної адміністрації в галузі будівництва. Поза всяким сумнівом, і сам аналіз, і зроблені на його основі висновки являють собою вагомий внесок у розбудову теоретичних основ галузевого адміністрування.

Значну увагу відносинам у сфері правового забезпечення державного контролю в будівельній галузі в своїх наукових роботах приділяє В. О. Ромасько. Він вніс свою лепту у формування теоретико-правових основ адміністративно-правового регулювання будівельної діяльності вперше запропонувавши перелік спеціальних ознак державного контролю у сфері будівництва. Також, В. О. Ромаськом було вперше визначено загальний об'єкт адміністративно-правового регулювання у сфері будівництва, яким виступає, безпосередньо саме будівництво (нове будівництво, реконструкція, реставрація, капітальний ремонт), так і тісно пов'язані із ним відносини (проектно-узгоджувальні, ліцензійно-дозвільні, контрольні-наглядні, юрисдикційні) [8, с. 68].

Чималий науковий інтерес становить запропоноване В. О. Ромаськом поняття процедури державного контролю у сфері будівництва, яке на його точку зору доцільно визначати як сукупність послідовних організаційно пов'язаних і нормативно закріплених дій, які, з одного боку, допомагають суб'єктам контролю реалізувати свої контрольні повноваження, а з іншого – запобігають свавіллям в їх діях, тим самим створюючи охоронний та правозахисний механізм для реалізації прав, свобод та законних інтересів громадян в даній сфері [8, с. 169].

Крім того, слід виокремити запропоновану В. О. Ромаськом класифікацію правових актів, що регулюють державний контроль у сфері будівництва за таким критерієм, як об'єкт регламентації, відповідно до якого правові акти з державного контролю будівельної діяльності можна об'єднати в такі групи: 1) ті, що визначають вимоги (правила), дотримання яких є обов'язковим у сфері будівництва; 2) ті, що визначають загальні засади здійснення державного контролю у сфері будівництва; 3) ті, що визначають правовий статус суб'єктів та об'єктів контрольних відносин, які виникають у сфері будівництва; 4) ті, що передбачають відповідальність за порушення вимог (правил), дотримання яких є обов'язковою у сфері будівництва; 5) ті, що регламентують напрями, форми та методи державного контролю, процедуру реалізації контрольних заходів; 6) ті, що визначають концептуальні та програмні положення щодо удосконалення правового забезпечення державного контролю у сфері будівництва [8, с. 59].

Таким чином, В. О. Ромасько здійснив суттєвий вклад в розвиток теоретичної частини адміністративно-правового регулювання будівельної діяльності запропонувавши цілий ряд слушних удосконалень. Зокрема, вперше було обґрунтовано необхідність розробки Закону України «Про державний контроль у сфері будівництва», покликаного підвищити ефективність державного управління у сфері будівництва шляхом визначення «... чітких правових засобів, заходів та методів забезпечення законності та дисципліни під час організації та проведення будівельних робіт» [8, с. 177].

У загальному масиві правових досліджень з питань будівельної діяльності помітне місце займають наукові праці, присвячені державному контролю та нагляду за до-

триманням вимог законодавства, будівельних норм, державних стандартів і правил. У даному зв'язку вартою особливої уваги є серія наукових робіт О. В. Кудрявцева, в яких проаналізовано адміністративно-правове забезпечення діяльності ДАБІ в Україні та сформульовано науково обгрунтовані пропозиції щодо його удосконалення. Автор, зокрема, запропонував, для збільшення ефективності нагляду та контролю і зменшення корупційних ризиків в даній сфері, розмежувати повноважень щодо здійснення державного архітектурно-будівельного контролю і нагляду та надання адміністративних послуг у сфері будівництва шляхом передачі останніх новому органу – Державній архітектурно-будівельній службі [9, с. 214]

О. В. Кудрявцев в своїх працях [9; 10; 11] здійснив ґрунтовний аналіз юридичних гарантій діяльності ДАБІ, виокремив та класифікував їх функції. Особливу увагу О. В. Кудрявцев приділяє нагальним питанням підготовки кадрів для новостворених органів державного архітектурно-будівельного контролю, що в свою чергу має ключове значення для подальшого розвитку будівельної діяльності в Україні.

Аналізуючи правовідносини у будівельній галузі не можна залишити осторонь уваги науковий доробок В. О. Резніченка, який об'єктом дослідження обрав суспільні відносини, що складаються у процесі здійснення дозвільної діяльності у сфері містобудування. В. О. Резніченко в своїх роботах [12; 13; 14;] сформулював основні характеристики дозвільної діяльності у сфері містобудування та пропозиції щодо удосконалення її адміністративно-правового регулювання. Безсумнівно, ефективне правове регулювання дозвільної діяльності, забезпечить розвиток як будівельної галузі економіки, так і суміжних галузей. З огляду на це автор вперше визначив поняття дозвільної діяльності у сфері містобудування, як сукупність юридично значущих процедур, сутність яких полягає у розробленні та втіленні в життя комплексу заходів, спрямованих на недопущення можливої шкоди суспільним та державним інтересам, власності, особистій безпеці громадян внаслідок безконтрольного виготовлення, реалізації та використання будівельної продукції, котра може становити небезпеку для особи [12, с. 7].

Неабияку наукову цінність становлять сформульовані пропозиції щодо удосконалення адміністративно-правового регулювання здійснення дозвільної діяльності у сфері містобудування. Також, заслуговують на увагу висновки автора щодо правових форм дозвільної діяльності з позицій державно-управлінської діяльності на основі яких було виділено такі правові форми:

- 1) адміністративні індивідуальні акти (безпосередньо рішення про надання або відмову у видачі документа дозвільного характеру);
- 2) адміністративні нормативні акти (якими закріплюються процедурні моменти отримання документів дозвільного характеру у сфері містобудування);
- 3) адміністративні договори;
- 4) інші юридично значущі дії [12, с. 82].

На сторінках наукових праць В. О. Резніченка послідовно обґрунтовується думка про необхідність систематизації та уніфікації норм, що регулюють відносини у сфері містобудування. Для вирішення даного питання пропонується розробити та прийняти Містобудівний кодекс України.

Актуальні проблеми, що виникають у сфері житлової та громадської забудови лягли в основу наукових досліджень А. В. Романенко. До помітних досягнень авторки слід віднести те, що нею було вперше визначено основні тенденції розвитку адміністративно-правового регулювання і засоби державного впливу на поведінку суб'єктів у сфері житлової та громадської забудови. Цікавим елементом робіт А. В. Романенко є обґрунтування необхідності здійснення самоврядного та громадського контролю в сфері житлової та громадської забудови, який повинний забезпечити неухильне дотримання органами державної влади, органами місцевого самоврядування, громадянами та юридичними особами містобудівного законодавства [15, с. 168].

Здійснивши комплексний аналіз правового регулювання житлової та громадської забудови А. В. Романенко у своїх публікаціях робить наголос на тому, що в діяльності

органів виконавчої влади мають місце численні правові та організаційні проблеми, які негативно впливають на адміністративно-правове регулювання і державне управління в сфері житлової та громадської забудови. До таких проблем авторка відносить: часту зміну посадових осіб (особливо керівного складу) залежно від політичних змін у державі; та прозорість дій органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування пов'язаних із земельними ділянками для житлової та громадської забудови; ведення містобудівного кадастру [15, с. 121-122]. В роботах А. В. Романенка констатується відсутність взаємодії Державної архітектурно-будівельної інспекції України з іншими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, що в свою чергу негативно впливає на правозастосовну діяльність та виконання завдань покладених на цей орган. У зв'язку з цим видаються надзвичайно актуальними і доцільними пропозиції авторки щодо закріплення в нормативно-правових актах положень, які б регулювали взаємодію державних органів в будівельній галузі.

Для розвитку адміністративно-правового регулювання будівельної діяльності особливе значення мають праці А. В. Матвійчук. Основним об'єктом його уваги стали контрольні провадження у галузі будівництва. Позитивним елементом робіт автора стало те, що він проаналізував не тільки традиційно основні форми державного контролю, а й специфічні форми контролю: ліцензування видів господарської діяльності у будівництві; погодження або надання дозволів на здійснення будівельної діяльності; державний технічний нагляд; атестація та сертифікація відповідних фахівців; громадське обговорення [16]. Ще однією суттєвою особливістю робіт А. В. Матвійчука, яка знайшла своє відображення у монографії на тему «Контрольні провадження у галузі будівництва», є акцентування на тому, що значна кількість правовідносин щодо контрольної діяльності в галузі будівництва врегульована підзаконними нормативно-правовими актами, які відіграють ключову роль у правовому забезпеченні даної діяльності [16, с. 180]. Через це, доцільними є зауваження автора, що дана ситуація призводить до того, що окремі правовідносини врегульовані тільки підзаконними актами і потребують подальшого регулювання, але вже на рівні Закону України.

Вельми цікавою з наукової точки зору є запропоноване автором визначення поняття «об'єкт державного контролю в галузі будівництва», що розглядається ним як система юридичних та фізичних осіб, які здійснюють діяльність щодо створення та підтримання повноцінного життєвого середовища, що включає прогнозування розвитку населених пунктів і територій, планування, забудову та інше використання територій, проектування та спорудження об'єктів містобудування та інших об'єктів, реконструкцію історичних населених пунктів при збереженні традиційного характеру середовища, реставрацію та реабілітацію об'єктів культурної спадщини, створення інженерної та транспортної інфраструктури, а також осіб, що слідкують за дотриманням чинних будівельних норм та правил під час будівництва [16, с. 45].

Практична цінність досліджень А. В. Матвійчука полягає в тому, що він обґрунтував умови для спрощення доступу забудовників до інформації про контрольні провадження та зменшення часу, який витрачається суб'єктами господарювання для отримання всіх необхідних документів на будівництво [16, с. 180].

Слід виокремити думку А. В. Матвійчука про те, що «сліпе» копіювання зарубіжного досвіду не означає, що закордонні моделі обов'язково дадуть користь Україні. Така точка зору є раціональною і загалом важливою для правотворчої діяльності в нашій державі, оскільки, норми, які мають слугувати покращенню законодавства в будівельній галузі мають бути впровадженні для суттєвих та якісних змін, а не для формального закріплення у нормативних актах.

Висновки. Таким чином, проведений огляд наукових досліджень, об'єктом яких є відносини у галузі будівельної діяльності, дозволяє прийти до висновку, що питання регулювання будівельної діяльності характеризується неабиякою актуальністю і перебуває в центрі уваги багатьох вчених. Для вирішення даного питання провідні заклади освіти та науки України спрямовують значні зусилля.

Предметна спрямованість відповідних досліджень є досить різноманітною. В науковій літературі широко висвітлені проблеми адміністративно-правового регулювання будівельної діяльності, державного контролю у сфері будівництва, діяльності Державної архітектурно-будівельної інспекції України, дозвільної діяльності у сфері містобудування, та багато інших.

Разом з тим, не всі важливі проблеми у галузі будівельної діяльності є достатньо вивченими. Зокрема, питання теоретичного, законодавчого й правозастосовного характеру, пов'язаних з діяльністю суб'єктів будівельних відносин під час планування та забудови територій не отримали належної уваги з боку вітчизняних науковців. Ґрунтівна характеристика, формування аргументованих пропозицій і рекомендацій щодо покращення нормативних актів, які регулюють дані відносини, в тому числі на основі міжнародного досвіду, мають не тільки теоретичне, а й практичне значення.

Впровадження результатів наукових досліджень у нормотворчу й правозастосовну практику відбувається дуже повільно. Більшість конструктивних пропозицій, внесених сучасними правниками, втілюються у життя з великою затримкою. На наш погляд, справа тут зовсім не у низькій якості наукових робіт. Проведений аналіз засвідчив про значні та актуальні досягнення вітчизняної науки. Як би сумно не було констатувати, але проблема, скоріш за все, криється у великому розриві між наукою та практикою. На сьогоднішній день не існує дієвого механізму моніторингу, планування, організації та впровадження наукових досліджень з питань адміністративно-правового регулювання будівельної діяльності. Власне кажучи, такий стан справ має місце в багатьох сферах публічного адміністрування, про що постійно наголошують галузеві фахівці [17; 18; 19].

Відсутність дієвого зворотного зв'язку між наукою і практикою призводить до того, що сьогодні наука працює, в більшій мірі, сама на себе абстраговано від практики.

Окреслені проблеми назріли вже давно, тому потребують невідкладного вирішення. У зв'язку з цим видається доцільним:

- 1) подальші дослідження, на нашу точку зору, варто зосередити на вдосконаленні теоретико-методологічних засад аналізу розвитку будівельної галузі в зарубіжних країнах;
- 2) створити механізм своєчасного поширення інформації про стан наукових досліджень з питань адміністративно-правового регулювання відносин у галузі будівельної діяльності;
- 3) забезпечити включення до планів наукових досліджень, які фінансуються з державного бюджету, питань адміністративно-правового регулювання відносин у галузі будівельної діяльності.

Запропоновані кроки покликані сприяти зближенню науки та практики, раціональному використанню наукового потенціалу, підвищенню якості науково-дослідних робіт та загальному розвитку правового регулювання відносин у будівельній галузі.

Список літератури

1. Гуржій Т. О., Яриш О. Н. Правове забезпечення земельної реформи в Україні // Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. 2014. № 1. С. 83-92.
2. Гуржій Т. О. Перспективи розвитку адміністративно-деліктного законодавства України. Адміністративне право і процес. 2014. № 3. С. 156-158.
3. Стукаленко О. В. Адміністративно-правове забезпечення будівельної галузі: теоретично-правові засади: дис. докт. юрид. наук : 12.00.07. / Стукаленко О. В. – Дніпро, 2016. – 512 с.
4. Стукаленко О. В. До питання вдосконалення законодавства України в сфері будівництва / О. В. Стукаленко // Achievement of high school : матеріали за 9-а міжнародна научна практична конференція (17-25 November, 2013). – Том 13. Закон. – София : «Бял ГРАД-БГ» ООД. – С. 86-88.
5. Миронець І. М. Адміністративно-правове регулювання будівельної діяльності в Україні : дис. канд. юрид. наук : 12.00.07. / Миронець І. М. – Київ. нац. торг.-екон. ун-т. К., 2012. – 235 с.
6. Кривошеїн П. П. Адміністративно-правове регулювання будівництва в Україні : дис. канд. юрид. наук : 12.00.07. / Кривошеїн П. П. – Київ, 2017. – 163 с.
7. Кривошеїн П. П. Удосконалення адміністративно-правового регулювання будівництва в Україні / П. П. Кривошеїн. // Науковий вісник публічного та приватного права. – 2017. – № 1. – С. 134-139.
8. Ромасько В. О. Державний контроль у сфері будівництва: адміністративно-правові засади : дис. канд. юрид. наук : 12.00.07. / Ромасько В. О. – Харків, 2010. – 196 с.

9. Кудрявцев П. П. Адміністративно-правове забезпечення діяльності Державної архітектурно-будівельної інспекції в Україні : дис. канд. юр. наук : 12.00.07. / Кудрявцев П. П. – Київ, 2017. – 256 с.
10. Кудрявцев О. В. Принципи діяльності Державної архітектурно-будівельної інспекції в Україні. European political and Law Discourse. Volume 4. Issue 2. 2017. Pp. 239-245.
11. Кудрявцев О. В. Дозвільно-реєстраційна діяльність Державної архітектурно-будівельної інспекції України. Вісник Південного регіонального центру Національної академії правових наук України. 2017. № 11. С. 56-70.
12. Резніченко В. О. Адміністративно-правові засади дозвільної діяльності у сфері містобудування : дис. канд. юрид. наук : 12.00.07. / Резніченко В. О. – Харків, 2015. – 194 с.
13. Резніченко В. О. Форми дозвільної діяльності у сфері містобудування : поняття та сутність / В. О. Резніченко // Право і суспільство. – № 6-1. – 2014. – С. 202–207.
14. Резніченко В. О. Правове регулювання дозвільної діяльності у сфері містобудування / В. О. Резніченко // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право». – 2014. – Вип. 28. – Т. 2. – С. 153–158.
15. Романенко А. В. Адміністративно-правове регулювання житлової та громадської забудови : дис. канд. юрид. наук : 12.00.07. / Романенко А. В. – Харків, 2015. – 215 с.
16. Матвійчук А. В. Контрольні провадження у галузі будівництва : дис. канд. юрид. наук : 12.00.07. / Матвійчук А. В. – Харк. нац. ун-т внутр. справ. X, 2010. – 215 с.
17. Гуржій А. В. Відповідальність за адміністративні проступки проти безпеки дорожнього руху як об'єкт наукових досліджень // Адміністративне право і процес. 2012. № 1. С. 56-66.
18. Gurzhii T., Gurzhii A., Seliukov V. Public Administration of Personal Data Protection in Modern Ukraine // Politické vedy. 2018. Vol. 21. № 2. P. 138-158.
19. Gurzhii T. Public Consultations in Ukraine: Topical Legal Issues // Rocznik Administracji Publicznej. 2017. № 3. С. 309-318.

Стаття надійшла 17.05.2019 р.

М. Р. Гарат, аспірант

Київський національний торгово-економічний університет
Кафедра адміністративного, фінансового і інформаційного права
ул. Киото, 19, Київ, 02156, Україна

СТРОИТЕЛЬНАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ КАК ОБЪЕКТ НАУЧНО-ПРАВОВЫХ ИССЛЕДОВАНИЙ

Резюме

В статье рассматриваются отношения в области строительства, как объект научно-правовых исследований; проанализировано большое количество правовых исследований по вопросам строительной деятельности и научные труды, посвященные государственному контролю и надзору за соблюдением требований законодательства, строительных норм, государственных стандартов и правил; сформированы предложения, направленные на улучшение механизма мониторинга, планирования, организации и внедрения научных исследований по вопросам административно-правового регулирования строительной деятельности.

Ключевые слова: строительная отрасль, административно-правовое регулирование строительства, строительные отношения.

M. R. Harat, Graduate Student

Kiev National University of Trade and Economics
The Department of Administrative, Financial and Information Law
Kyoto Street, 19, Kiev, 02156, Ukraine

CONSTRUCTION ACTIVITY AS AN OBJECT OF SCIENTIFIC-LEGAL RESEARCH

Summary

The article covers relations in the field of construction as an object of scientific and legal research; analyzed a large number of legal research on construction activities and scientific works devoted to state control and supervision of compliance with the requirements of legislation, construction norms, state standards and rules; proposals were made to improve the mechanism of monitoring, planning, organization and implementation of scientific research on the issues of administrative and legal regulation of construction activities.

Key words: construction industry, administrative and legal regulation of construction, construction relations.